

HLEDÁNÍ OBRAZU NÁMĚSTÍ

Prostor: Malostranské náměstí je stavebně dotvořeno od konce 18. Století. To určuje modus operandi. Cílem našeho návrhu je dosáhnout opětovně vizuální jednoduchosti náměstí, tak jak je například patrná z litografií bratří Hegerů z r. 1794. Plocha náměstí, i když bude projížděná vozidly, by měla působit jednoduše - jako jedna scéna.

Člověk: Náměstí by mělo být obytným prostorem. Hlavním uživatelem náměstí by měl být více chodec než automobil. Proto navrhujeme změnu v proporci mezi pěší a automobilovou dopravou, tak, aby vznikly pobytové plochy umožňující běžné funkce náměstí jako jsou trhy, sročení, umísťování symbolů atd. Nutné technické podřízujeme kompozičnímu záměru jednoduše plochy a kouzlu malých lidských zásahů jako je fontána, kašna, decentní osvětlení, zobrazení školy zdůrazněním vstupu v Orsiho fasádě, pevné lavice, Neprašovo dílo při průčelí Lichtensteinského paláce, ponechání platanu – byť jen pro dožití...

Sochy: Spodní část náměstí považujeme za vhodný prostor pro umísťování výtvarných děl. Horní náměstí je nyní již determinováno morovým sloupem a místo pro dominantní sochu v něm již není. Jek je patrné z historie, je vytváření umělecké výzdoby složitá záležitost, přesahující rámec této soutěže. Pokud nastane společenská vůle, navrhujeme tuto dílčí část řešit samostatnou oborovou soutěží. Prostory náměstí jsou po staletí historicky a symbolicky komplexním průsečíkem vztahů – protireformační Mariánský sloup, stržená kašna se Lvem a českým znakem, již nahradil pomník maršála Radeckého, který byl pro svoje prohabsburské činy a postoje kontroverzní postavou, takže byl po vzniku České republiky stržen a nahrazen pomníkem Ernesta Denise, strženém v roce 1940 a nahrazeném bustou ... Proto by symbolické (umělecké) řešení prostoru mělo být výsledkem plebiscitu.

Dlažba: Koncem 18. století bylo náměstí vydlážděno křemencem, v loubích sliveneckým mramorem. Dnešní silniční žulová dlažba ve své tmavě šedé barevnosti působí chladně a není původním materiálem. Navrhujeme vrátit ploše charakteristickou medovou barvu křemence, která dodá náměstí vřelejší výraz. Do loubí navracíme deskovou dlažbu z narůžovělého sliveneckého mramoru. Plocha náměstí by měla být jednoduše, výškově sjednocená, bez obrubníků, avšak měla by být pestrá ve druhém plánu různými typy vazeb a formátů kamene podle technické povahy věci – například pro vytvoření zvyklostního vzoru vedení automobilové dopravy by měly být použity kostky v kroužkové vazbě a obroubené po stranách vázanými úžlabími, plocha náměstí a chodníky by měly být dlážděny drobnějšími formáty a odseky.

Doprava: Obraz náměstí by měl být na dopravním režimu průjezdu i parkování nezávislý. Režim průjezdu je věc, která se vyvíjí v širším kontextu dopravním i politickém a pouhou výměnou dopravní značky by se neměl změnit výraz prostoru. Kromě omezení dopravy v klidu navrhujeme změnu v tranzitní dopravě. Oproti dnešnímu stavu, kdy je doprava Klárov - Smíchov vedena po obvodu náměstí, navrhujeme pomalé projíždění náměstí pouze v jeho spodní části, a to obousměrně, v jedné stopě s tramvají. Takto dnes projíždí doprava většinou Karmelitské a Letenské ulice, neměly by tedy vzniknout rozdíly v rychlosti.

Osvětlení: Současný stav plošně přesvětlené z výškových svítidel veřejného osvětlení. Prostor náměstí se tak jeví plochý, bez kontrastu a atmosféry. V ikonografiích z poloviny 18. století není v prostoru náměstí jediná lampa, pouze obvod je osvětlen konzolovými lucernami, za okny domů je zobrazován život. Toto dnes již sice není možné, preferujeme však aby horní část náměstí byla poměrně tmavá, s jemným nasvícením fontány, morového sloupu a chrámu a aby jako zdroj světla byly vzaty v potaz i lokální zdroje jako jsou podloubí, obchody, okna. Spodní náměstí lze osvětlit kombinací téhož a visutými lucernami z vypínací sítě pro tramvajové vedení tak aby plněny normové podmínky.